

ת"ד 5971/10/14 - מדינת ישראל נגד מרדכי אברהם גולן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

27 נובמבר 2016

ת"ד 5971-10-14 מדינת ישראל נ' גולן

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים מרדכי אברהם גולן

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד דגן

ב"כ הנאשם: עו"ד אהרון גולדנברג

הנאשם:

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת - דין

1. כתב האישום שבפניי מייחס לנאשם אחריות להתרחשותה של תאונה: על פי המתואר בו, ביום 30.7.14, סמוך לשעה 06:10, נהג הנאשם ברכב פרטי (מסוג ניסאן) מכיוון חיפה לכיוון קריות, בשדרות ההסתדרות בחיפה, סמוך לכניסה לבתי זיקוק. על פי המתואר בכתב האישום, הוא נכנס לצומת באור אדום, חסם את דרכו של נהג ב' וכלי הרכב התנגשו.
2. נהג ב', עמית גורמן (להלן: "גורמן"), כך על פי המתואר בכתב האישום, נחבל קלות בגופו כתוצאה מהתאונה, נזקק לטיפול רפואי וכן כלי הרכב ניזוקו.
3. הנאשם הואשם בעבירות של נהיגה רשלנית, התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה לגוף, ואי ציות לאור

עמוד 1

4. הנאשם הודה בהתרחשות התאונה ותוצאותיה, אך כפר בכך שנכנס לצומת באור אדום וכן כפר באחריותו לגרימת התאונה. השאלה הניצבת להכרעה, אם כן, היא האם הנאשם חצה את הצומת באור אדום.

5. המאשימה זימנה לעדות את בוחן התנועה רס"ב שלי דואק; את עמית גורמן (נהג ב'); את אוריה מזרחי, עד ראייה לתאונה שנסע מאחורי נהג ב' גורמן; את אברהם לוי, עד ראייה לתאונה שנסע מאחורי הנאשם; וכן את פרדי בן הרוש, מנהל הביטחון בבז"ן. כמו כן, המאשימה הציגה לבית המשפט את סרטון הווידאו מהביטחון של בז"ן (ת/2).

6. עד תביעה מס' 2, רס"ב שלי דואק

בוחן התנועה אשר הגיע לזירה ערך את דו"ח הבוחן (ת/4), סקיצה ודו"ח ממצאים (ת/6), ערך תרשים (ת/5), צילם תמונות בזירה וערך אותם על גבי לוח תצלומים (ת/7). כמו כן, הוא הסתמך על הבקשה לתכנית רמזורים שהגיש (ת/8) ועל תע"צ תכנית הרמזורים שנמסרה לו (ת/9). בפרק המסקנות דו"ח בוחן תנועה על תאונת הדרכים הוא ציין כי הכביש, שדה הראיה, מזג האוויר והרכבים היו תקינים ולא היו גורם לתאונה. כמו כן, הרמזורים בכיוון נסיעת כלי הרכב היו תקינים ולא היו אף הם גורם לתאונה. לסיים, הוא קבע כי התאונה ארעה עקב נהיגה בקלות ראש של נהג הרכב א' (הנאשם) כאשר לא ציית לרמזור אדום בצומת.

7. בחקירתו הנגדית נשאל הבוחן דואק על נסיבות ההגעה של הדיסק עם הסרטון אליו ואישר כי גורמן הביא לו את הדיסק מיוזמתו, מאוחר יותר באותו היום (עמ' 14 לפרוטוקול, שורות 19-23). כמו כן ציין כי גורמן מסר לו את פרטי העדים אוריה מזרחי ואברהם לוי (עמ' 15 לפרוטוקול, שורה 6).

8. עד תביעה מס' 7, עמית גורמן

גורמן, נהג רכב ב', העיד בפני בית המשפט וטען כי הרמזור בכיוון נסיעתו היה ירוק (עמ' 7 לפרוטוקול, שורות 17-18). הוא ציין כי הוא עובד בבתי הזיקוק מזה 20 שנה ובבוקר האירוע הגיע לצומת, הבחין שהרמזור אדום והמתין במקום, כשהוא ראשון בקו העצירה. לדבריו, ברגע שהרמזור התחלף לירוק הוא אף התמהמה מעט והרכב שאחריו צפצף על מנת שיפנה את המסלול (עמ' 7 לפרוטוקול, שורות 9-6).

9. בחקירתו הנגדית נשאל גורמן אודות סרטון הווידאו וציין כי ראה את הסרטון בפני החוקרים ורואים במפורש שהנאשם עבר באור אדום (עמ' 8 לפרוטוקול, שורות 17-18). בנוסף, הוא אישר כי הוא זה שהביא למשטרה את הדיסק, לא פתח אותו ולא ראה אותו לפני כן (שורה 20). כשנשאל האם במסלול הנסיעה שלו ראה את הרמזור של הנאשם, השיב לכך בשלילה וטען כי ראה רק את הרמזור שלו והוא היה בוודאות ירוק, אולם ראה בסרטון הווידאו שהנאשם עבר באדום (עמ' 9 לפרוטוקול, שורות 9-7).

10. בנוסף, נשאל גורמן בחקירתו הנגדית האם עשה שינויים בסרט והוא השיב לכך בשלילה (עמ' 9 לפרוטוקול, שורות 29-30). כמו כן נשאל על כך שבהודעתו למשטרה מסר שדיבר עם העד אברהם לוי מיד לאחר התאונה והשיב כי מיד לאחר התאונה ראה אדם שנכנס לבתי הזיקוק וסיפר לו כי "נסע אחרי הנאשם וראה אותו נוסע באדום, אני בלהט אפילו לא שאלתי את שמו, אחי הגיע למקום ואני חושב שהוא הביא לי את הפרטים שלו" (עמ' 10 לפרוטוקול, שורות 7-3).

11. עד תביעה מס' 4, אוריה מזרחי

אוריה מזרחי (להלן: "מזרחי"), העובד כקב"ט בבז"ן, נסע מאחורי רכבו של גורמן (רכב ב') לפני התאונה והעיד בחקירתו הראשית בבית המשפט כי הגיע מכיוון הקריות לרמזור הפונה שמאלה, עמד לפניו רכב מסוג קרייזלר, שניהם עמדו באור אדום, הרמזור התחלף לירוק, נהג הרכב לפניו אפילו התמהמה ופנה שמאלה לכיוון המפעל, הוא נסע אחריו כאשר עמד על הנתבי של המטרונית וראה רכב שמגיע מכיוון לב המפרץ במהירות גבוהה שלהערכתו הוא לא הספיק לעצור (עמ' 3 לפרוטוקול, שורות 12-16).

12. בחקירתו הנגדית נשאל מזרחי האם הוא הביא את הסרט לנהג של הרכב שנפגע והשיב כי "בחדר האוכל בשעה 11:30 באותו יום, המוקדן הלך לעמית וכנראה שהוא שאל מי הנהג שהיה ברכב לפני והמוקדן הצביע עלי ואז הוא ניגש ושאל אם אני מוכן לתת עדות" (עמ' 4 לפרוטוקול, שורות 25-26). לשאלת ב"כ הנאשם האם הוא נתן את הסרט לגורמן, השיב מזרחי: "יש לנו עוד קב"ט והוא ביקש ממנו וקיבל, אני לא זוכר בדיוק, הוא נתבקש להביא דיסק ולהוריד אותו" (שורות 28-29). לשאלה האם עשה בסרט שינויים, השיב מזרחי בשלילה (עמ' 5 לפרוטוקול, שורה 1).

13. עד תביעה מס' 6, אברהם לוי

אברהם לוי (להלן: "לוי"), אשר נסע מאחורי רכב הנאשם, העיד אף הוא בבית המשפט. הוא ציין בעדותו כי הוא הגיע לכיוון בתי הזיקוק לעבודה. הוא נסע עם הרכב שלו וראה את הרכב הפוגע נסע באור אדום מלא. הוא טען כי היה מאחוריו במרחק של 8-10 מטרים, הוא בא לפנות וראה שהוא פגע ברכבו של גורמן בצד האחורי הימני של הרכב. עוד הוא ציין כי התאספו שם והוא ראה את הנהג יוצא והוא קלט אותו. אומנם הם עובדים באותו מקום, אולם הוא לא מכיר אותו, אך עבד עם אח שלו בעבר (עמ' 5 לפרוטוקול, שורות 19-22).

14. בחקירתו הנגדית נשאל לוי, בין היתר, אם הראו לו קודם לכן את הסרט והוא השיב בשלילה. לטענתו, רק במהלך ביום עדותו בבית המשפט אמרו לו על כך וגם רק אז הוא ראה את הנפגע (עמ' 6 לפרוטוקול, שורות 31-32).

15. עד תביעה מס' 5, פרדי בן הרוש

פרדי (אפרים) בן הרוש (להלן: "בן הרוש") עובד כמנהל הביטחון של קבוצת בז"ן והגיע למסור עדות בבית המשפט. הוא ערך דו"ח זכרון דברים שרשרת מוצג - קובץ וידאו (ת/10) וחתם עליו ביום התאונה. בדו"ח מצוין כי

על פי בקשת המשטרה הוא העתיק מהמערכת קובץ וידאו ממצלמת אבטחה של בקרת כניסה, שבו צילום התאונה, וכי העתיק את הקובץ המצולם במערכת לדיסק ללא כל עריכה, שינוי או התערבות בסרט הצילום. בעדותו בבית המשפט ציין כי יש להם מצלמות אוטומטיות והוא הוריד את הקטע לדיסק (עמ' 15 לפרוטוקול, שורה 22).

16. בחקירתו הנגדית נשאל בן הרוש אם הוא מכיר את מזרחי והשיב "כן, הוא עובד אצלנו, מתחתי" (עמ' 15 לפרוטוקול, שורות 25-26). לשאלת ב"כ הנאשם מי ביקש ממנו להוריד את הקטע לדיסק, השיב בן הרוש כי היה זה השוטר שהיה בשטח, אולם לא זכר מיהו (עמ' 16 לפרוטוקול, שורות 9-3) ולשאלה האם ניתן לבוא היום ולהעתיק את קטע התאונה באותו האופן, השיב בן הרוש בשלילה, משום שהמחשב שומר לזמן מסוים ואז נמחק (שורות 14-19). בן הרוש נשאל בחקירה הנגדית ובחקירה החוזרת באשר למצלמה נוספת במקום והשיב שאכן היא קיימת, אולם אחת מצלמת דרומה ואחת צפונה ואין חפיפה ביניהם (שורות 24-25).

17. גרסת הנאשם

הנאשם העיד בבית המשפט. הוא סיפר כי נסע מכיוון ביתו בשומרון לכיוון רפאל בקריית ביאליק, שם הוא עובד כפרמדיק ואף עבר שם הדרכות לנהיגה מתקדמת. ביום התאונה, לטענתו, כאשר התקרב לצומת וראה שני רכבים שמתפרצים לכיוון שלו, ניסה לבלום וארעה התאונה (עמ' 17 לפרוטוקול, שורות 3-12).

18. בחקירתו הנגדית הוא ציין כי לזכרונו, הוא וגורמן (נהג ב') יצאו מהרכבים כדי להחליף פרטים, פרטי ביטוח, וגורמן טען שהוא עבר בירוק וגם הוא טען שעבר בירוק (עמ' 18 לפרוטוקול, שורות 23-24). לדברי ב"כ הנאשם, טענה זו של הנאשם, שנסע ברמזור ירוק, חוזרת על עצמה בעקביות הן בחקירתו במשטרה (שלא הוגשה) והן בפני בית משפט זה, בקדם הדיון, בעדותו ובחקירתו הנגדית.

19. לטענת ב"כ הנאשם, סרט הווידאו טופל כך שיראה שכביכול הנאשם נסע באור אדום בעת התאונה (סעיף 7 לסיכומים). לדבריו, הוא השווה בין הנתון בסעיף 12(ו) לדו"ח הבוחן, לפיו לרכבו של גורמן (רכב ב') אמור להיות מופע ירוק ברמזור במשך 30 שניות (כפי שנמסר לו מתכנית הרמזורים בעירייה) לבין מדידת זמן מופע הירוק ברמזור בעת התאונה, כפי שעולה מסרטון הווידאו, שהינו כ-14-16 שניות בלבד. לטענתו, הפער המשמעותי בין הזמנים מוכיח כי סרט הווידאו בושל על ידי גורמן או על ידי אחרים (סעיפים 16-19 לסיכומים). עוד מציין ב"כ הנאשם בעניין זה כי הנאשם פנה לאדם בשם דוד דבילור, שהצליח לערוך את סרטון הווידאו במספר דקות (עמ' 18 לפרוטוקול, שורות 17-19, וכן סעיף 20 לסיכומים), וכן מביא את עדותו בבית המשפט של רועי גולן, אחיו של הנאשם, שעובד, בין היתר, כעורך וידאו, שהעיד כי ניתן לשנות את התזמון של התחלפות הצבעים של הרמזור תוך עריכה פשוטה של הדיסק (עמ' 20 לפרוטוקול, שורות 24-29 וכן סעיפים 20-23 לסיכומים).

20. עוד טען ב"כ הנאשם כי עדי המאשימה אינם אמינים בעליל וכי עדותם כוללת סתירות רבות (סעיף 7 לסיכומים). לדבריו, עדי המאשימה גורמן, מזרחי, לוי ובן הרוש הם כולם עובדי בז"ן, העובדים יחד עם גורמן

(נהג ב') ולחלקם אינטרס אישי ברור בתוצאות המשפט (סעיף 31 לסיכומים). הוא ציין כי העד מזרחי סיפר בעדותו בבית המשפט כי בשעה 11:30 ביום התאונה בחדר האוכל בבז"ן המוקדן הלך לגורמן ולהפגיש אותו עם העד מזרחי, שראה את תוכן סרט הווידאו. לטענתו, לא מן הנמנע כי גורמן והעד מזרחי, שהיו צריכים להיות חשודים בחציית צומת באור אדום, נפגשו וראו באמצעות אותו מוקדם את סרט הווידאו, ויש בכך תאום עדויות ואף הוכחה אפשרית לזמן שינוי ובישול סרט הווידאו [סעיף 34(ד) לסיכומים].

21. ב"כ הנאשם טוען בסיכומיו גם לסתירות בדברי העד גורמן (נהג ב'). לדבריו, יש מחלוקת באשר לנזק שנגרם לו כתוצאה מהתאונה; לסתירה בין גרסתו בבית המשפט כי ראה את הסרט במשטרה לבין גרסת בוחן התנועה בבית המשפט כי לא ראה אותו שם; וכן דבריו בחקירת המשטרה ובבית המשפט כי הייתה בידי הקלטה של הנאשם מזמן התאונה ובה לכאורה הוא מודה שעבר ברמזור אדום, אולם הקלטה זו לא נמצאה ולא נמסרה עד כה (סעיפים 34-35 לסיכומים). כמו כן, טוען ב"כ הנאשם כי עד המאשימה לוי לא ראה את התאונה וכי הגיע לצומת בז"ן לאחר שהעד מזרחי כבר נסע מאזור התאונה ועל כן, לטענתו, כלל לא ראה את רמזור הנאשם בעת התאונה (סעיף 40 לסיכומים).

22. באשר למנהל הביטחון בן הרוש, טוען ב"כ הנאשם לסתירה בין עדותו בבית המשפט לבין עדות בוחן התנועה ועדות העד מזרחי באשר לנסיבות הגעת הדיסק עם הסרטון למשטרה. עוד נטען כי בן הרוש העיד שיש שתי מצלמות המצלמות את צומת בז"ן, אולם העד מזרחי, העובד כקב"ט במקום, העיד שיש רק מצלמה אחת וכן רק צילום ממצלמה אחת נמצא בחומר הראיות (סעיף 42 לסיכומים).

23. עוד טען ב"כ הנאשם כי חקירת המשטרה בתיק זה הייתה רשלנית והובלה, למעשה, על ידי גורמן וגורמים נוספים, שהיו בעלי אינטרס בהרשעת הנאשם. לדבריו, המשטרה לא רשמה כלל את קיומו של סרטון הווידאו בדו"ח בוחן התנועה, לא חקרה בעצמה מי היו העדים הפוטנציאליים לתאונה, אלא נתנה לגורמן למסור לה את פרטי העדים מזרחי ולוי, וכן העובדה שכל העדים לא נחקרו באזהרה, בניגוד לנאשם עצמו (עמ' 14 לפרוטוקול, שורות 1-17, וכן סעיפים 45-50 לסיכומים).

דיון והכרעה

24. לאחר ששמעתי את העדים, עיינתי בראיות שהוגשו ושקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

25. צפיתי בסרטון הווידאו שהוגש לבית המשפט ורואים בו באופן ברור כי הנאשם נסע ברמזור אדום בעת התאונה, בעוד רכבו של גורמן (רכב ב') המתין לפני כן מספר שניות בקו העצירה, בטרם פנייתו שמאלה בצומת. תיאור זה מתיישב עם דו"ח בוחן התנועה ועם עדותם בבית המשפט של הבוחן, גורמן, מזרחי, לוי ובן הרוש.

26. באשר לטענתו של ב"כ הנאשם אודות זיוף סרטון הווידאו, מדובר בטענה חמורה וכבדת משקל, שב"כ

הנאשם לא הצליח לבסס אותה כראוי. טענה זו, בעוצמה ובהיקף שבה נטענה, לרבות הפרשי השניות שיש במופעי הרמזור של רכב ב' בין הנתון בדו"ח הבוחן לבין מדידת השניות בסרטון, מופיעה לראשונה בסיכומים והעדים לא נחקרו על כך בחקירה הנגדית בבית המשפט. מעבר לכך, אין די במדידת שניות לא מדויקת מתוך סרטון של מצלמת אבטחה, אלא צריך היה לצרף חוות דעת של מומחה, שתבסס טענה זו באופן מקצועי. התרשמתי שאין בעדותו של רועי גולן, אחיו של הנאשם, כדי לספק חוות דעת מקצועית שכזו, מה גם שהינו אחיו של הנאשם ובעל אינטרס.

27. אדגיש, טענתו של הנאשם, כפי שהיא מופיעה בסיכומיו, הינה כי מאן דהוא ערך את הסרטון, בו נראה הרכב של הנאשם כשהוא חוצה את הצומת באור אדום, וכי מהסרטון הושמט קטע מסויים, היות ולא ניתן למנות פרק זמן של 30 שניות בין מופעי הרמזור. כדי לתת משקל לטענה מסוג זה יש להעלותה, בבירור, במהלך החקירות הנגדיות של העדים השונים.

28. אכן, בא-כוחו של הנאשם העלה, בפני חלק מהעדים, את השאלה האם ערכו את הסרטון. אך מהות הטענות שהועלו בסיכומים לא עומתו עם העדים. איש מהם לא נשאל (למשל) כיצד הוא מסביר את פערי השניות הנראים באותו סרטון, לשיטת הנאשם. כך, למשל, הבוחן מטעמה של המאשימה לא עומת עם אותם פערי שניות, לכאורה, ולא התבקש להסביר כיצד הוא יכול להסביר את מסקנותיו בדבר האחריות לתאונה אל מול פערי שניות אלה. אפילו העדים מטעמו של הנאשם, דוגמת אחיו, לא התבקשו להסביר, למשל, כיצד ניתן לערוך סרטון בדרך שבה השמטת השניות תיצור סיטואציה שבה רואים את הנאשם עובר באור אדום, למרות שבפועל הוא עבר באור ירוק ברמזור.

29. ודוק, שאלת עריכתו של סרטון היא שאלה שבמומחיות. הדרך לבסס אותה אינה על ידי העדה של אחיו של הנאשם, אף אם יש לו ידע בנושא, אלא על ידי הגשתה של חוות דעת. הטענה כאילו אפשר לערוך סרטון כך שבמקום שנראה את הנאשם חוצה את הצומת באור ירוק (כטענתו) רואים אותו נכנס אליה באור אדום, היא טענה אשר כדי לבססה יש להביא חוות דעת של איש מקצוע.

30. איש מקצוע שכזה היה יכול (למשל), לקחת סרטון אבטחה מהיום של בתי הזיקוק, בו נראה הצומת נשוא ההליך הנוכחי, ולערוך אותו בצורה כזו שבה ניתן יהיה לראות רכב שאין מחלוקת שנכנס לצומת באור ירוק, כך שהוא נכנס לצומת באור אדום. קרי, לבצע מעין שיחזור של ההליך העריכה, ולהראות כי הליך עריכה שכזה אפשרי.

31. ושוב, הרי מי שהעתיקו את הסרטון ראו אותו בזמן אמת. גם אם אניח כי גורמן, או מי מטעמו, ביצעו עריכה של הסרטון, הרי שכדי להפוך את טענתו של הנאשם לאפשרית, כל מי שראה את הסרטון טרם העריכה היה צריך להיות שותף לקונספירציה שתטה את כפות המאזניים בהליך לכיוון גרסתו של גורמן. הגם שמדובר במי שעובדים עם גורמן, קשה להאמין כי כולם שיתפו עמו פעולה כדי לזייף נתונים בתיק, אשר גם אם אין לזלזל בהיקפו, עדיין אינו מצדיק פעולת זיוף רבת משתתפים שכזו. למצער, כאמור לעיל, היה צריך ב"כ הנאשם לאמת את העדים הללו עם הטענות במהלך החקירה הנגדית. היה מקום לשאול את בן הרוש (למשל) מה

ראה בסרטון, טרם שהעתיקו, והאם נכון ששם ראה את הנאשם חוצה את הצומת באור ירוק. שאלה שכזו לא נשאלה.

32. באשר לטענת ב"כ הנאשם על חוסר מהימנותם של העדים ועל תיאום העדויות ביניהם, טענה זו לא הוכחה אף היא והעדים לא עומתו בעניין זה בחקירתם הנגדית בבית המשפט. מעבר לשאלה כללית, שהופנתה אליהם על ידי ב"כ הנאשם בבית המשפט והובאה לעיל, האם הם מכירים את העד גורמן (נהג ב') ותשובתם השלילית לכך, הם לא נשאלו מעבר לכך בעניין זה. העובדה שרוב עדי המאשימה עובדים כולם בבז"ן, שהוא מקום עבודה גדול, לא מוכיחה קשר אישי ביניהם, שעלול היה להכתיים את עדותם בבית המשפט בתיק הנדון, ועל כן לא הוכח שיבוש ותיאום עדויות בענייננו. אומנם, גורמן אינו עד נייטרלי, שכן אם הוא היה זה אשר נכנס לצומת באור אדום, האשמה בהתרחשותה של התאונה הייתה רובצת לפתחו. עם זאת, עדותו ועדותם של יתר עדי המאשימה היו סדורות, אמינות ולא נסתרו על ידי ב"כ הנאשם.

33. הגם שגורמן אינו, אכן, עד אובייקטיבי, עדותו בפני הותירה עלי רושם מהימן. זו הייתה עדות סדורה, עקבית, שלא מצאתי לנכון לפקפק בה. כך גם עדותו של לוי. לוי, הגם שהוא עובד באותו מקום עבודה כמו זה של גורמן, הותיר עלי רושם אמין. עדותו לא נסתרה במהלך חקירתו הנגדית, ודי בה כדי לבסס את אשמתו של הנאשם.

34. מנגד, לא אוכל לייחס אמון מלא לגרסתו של הנאשם. הגם שאי הגשת עדותו במשטרה יכולה להתפרש לשני הכיוונים, שכן ניתן לטעון כי לו היו בה סתירות, אל מול עדותו בבית המשפט, המאשימה הייתה בוחרת להגישה לבית המשפט, הרי שמשבחר בא-כוחו של הנאשם לטעון כי גרסתו של הנאשם עקבית היא, הנטל לבסס טיעון שכזה מוטל על כתפיו, והיה עליו להגיש את עדותו של הנאשם במשטרה. לכאורה, לו גרסתו של הנאשם נכונה היא, הרי שכאשר הוצג בפניו הסרטון (ככל שהוצג) בו הוא נראה חוצה את הצומת באור אדום, הוא היה צריך להגיב באופן מידי ולטעון כי סרטון זה נערך על ידי גורמן או מי מטעמו. אם כך היו פני הדברים, היה ניתן לצפות כי גרסתו של הנאשם בהקשר זה תוצג בפני בית המשפט. אי הצגתה מונעת גם היא ייחוס אמון לדבריו של הנאשם.

35. לאור סרטון הווידאו, יתר המוצגים שהוגשו והעדים ששמעתי, המסקנה המתבקשת הינה כי הנאשם נכנס לצומת כאשר אור אדום היה בכיוון הנסיעה שלו, בעוד שגורמן (נהג רכב ב') נכנס לצומת רק לאחר שהרמזור בכיוון נסיעתו התחלף לאור ירוק. הנאשם, אם כן, הוא זה שבשל רשלנותו התרחשה התאונה.

36. בנוסף, אני קובעת כי הרמזורים בצומת פעלו כסדרם וללא כל תקלה, כמפורט בתעודת עובד הציבור (ת/9), אשר הוגשה בהסכמה ולא נטען כנגדה במהלך המשפט.

37. לפיכך, אין מנוס אלא להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה עיקרית של נהיגה רשלנית.

כעולה מכתב האישום, הנאשם לא ציית לאור האדום ברמזור בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת תוך שהוא חוצה את קו העצירה באור אדום, חסם דרכו של נהג הרכב המעורב, וכתוצאה מכך כלי הרכב התנגשו ונהג הרכב המעורב נזקק לטיפול רפואי.

באת כוח המאשימה עותרת להטיל על הנאשם עונש של פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס כספי.

מנגד, מבקש ב"כ הנאשם להסתפק בעונשים הצופים פני עתיד, זאת נוכח עבודתו של הנאשם, ונוכח וותק נהיגתו והעדר עבר תעבורתי.

מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין שלושה חודשי פסילה עד פסילה בפועל בת שנה.

ישנם מקרים בהם בית המשפט רשאי לסטות מפסילת המינימום בת השלושה חודשים, וזאת מנימוקים מיוחדים המצדיקים זאת.

בבואי לגזור את דינו של הנאשם, נתתי דעתי לכך שהורשע בתיק לאחר ניהול הוכחות, וגם התייחסתי לכך שהנאשם הורשע בביצוען של עבירות חמורות- נהיגה רשלנית ומעבר וחציית רמזור באור אדום.

לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות של הנאשם. התייחסתי לעבודתו של הנאשם, ועיינתי במסמכים המעידים כי הוא משמש כנהג אמבולנס וכפרמדיק ועושה להצלחת חיים.

כמו כן, נתתי דעתי לכך שהנאשם נוהג משנת 2004, כ-12 שנים ולא נרשמו לחובתו הרשעות קודמות.

עבודתו של הנאשם בצירוף וותק נהיגתו והיעדר עבר קודם, הם שהובילו אותי למסקנה כי ניתן במקרה זה להסתפק בפסילת המינימום הקבועה בחוק.

יחד עם זאת, חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם בצירוף העובדה כי ניהל משפט הוכחות, אינן מאפשרות סטייה מפסילת המינימום הקבועה בחוק.

אשר על כן, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

פסילה בפועל לתקופה של שלושה חודשים. ריצוי הפסילה יחל היום לאחר הפקדת רישיון נהיגה במזכירות בית המשפט.

פסילה מותנית לתקופה של שלושה חודשים למשך שלוש שנים, ולפיה הנאשם לא יעבור את אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה ו/או כל עבירה אחרת המופיעה בתוספת הראשונה ו/או השנייה לפקודת התעבורה.

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 850 ₪. הקנס ישולם עד ליום 01.02.2017.

ב"כ הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שובר תשלום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ו חשוון תשע"ז, 27/11/2016 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת , שופטת

הוקלדעלידישניגולן